

netop ud fra den Betragtning, at man, da det var Børn, det drejede sig om, burde sørge for, at der virkelig blev ydet et tilstrækkeligt Bidrag til deres Underhold. Eftersom Landstinget havde Forstaaelsen af, at disse Børn havde en Ret overfor Samfundet, at de ikke burde bøde ufor-skyldt, og at det var af Vigtighed, at man kom disse Børn til Hjælp, om hvilke det statistisk var oplyst, at saa stort et Procental af dem paa Grund af Nød og Elendighed desværre sank ned i Prostitutionens Rækker eller befolkede Fængslerne, havde jeg haabet, at en lignende Tankegang vilde have præget Forhandlingerne i Dag. Det drejer sig ogsaa her om Børn, som maa lide ufor-skyldt, fordi de ere komne i den ulykkelige Stilling, at en af dem, der skulde have været deres Forsørgere, ved Døden er kaldt bort fra dem, og Forsørgelsen er bleven lagt over paa en enkelt af Forsørgerne og, naar det er Enken, absolut paa den Part, som har vanskeligst ved at tage Forsorgen op, noget, man ogsaa erkendte netop i Loven om Børn, der ere fødte udenfor Ægteskab, idet man der erkendte, at Kvindernes Evne til at tage Forsørgelsen paa deres Skuldre ikke var saa stor som Mændenes, hvorfor Mandens Bidrag burde udgøre $\frac{3}{5}$ og i Overensstemmelse dermed ogsaa Kommunens Bidrag udgøre de $\frac{3}{5}$. Her er Forholdet det samme. Disse Børn ere lige saa ulykkeligt stillede. Vi have jo Indberetninger, der vise, hvorledes deres Forhold ere. Jeg vil blot minde om det lille Skrift, vi saa at sige hvert Aar modtage fra „Foreningen til nødlidende Kvinders Hjælp”. Det indeholder Beretningen om det Arbejde, den tager op, og det viser, hvilke ulykkelige og sørgelige Forhold den faar Indblik i rundt omkring i de Hjem, hvor der kaldes paa den. Men denne Forening oplyser tillige, hvilken overordentlig stor Betydning Loven af 1908 har haft for dens Arbejde for disse Børn, hvorledes det netop har været den en uhyre Støtte under dens Arbejde, at den overfor de Børn, der fødes udenfor Ægteskab, nu til Dels har kunnet undlade at yde økonomisk Støtte og nærmest har kunnet nøjes med at give Raad og Vejledning i Benyttelsen af den Hjælp, Lovgivningen i 1908 har skaffet dem, hvorimod det, det nu særlig gælder om, er Enkerne og deres Børn. Og denne For-

ening har Gang paa Gang henstillet dog at stille Enkernes Børn lige med de Børn, der ere fødte udenfor Ægteskab.

Jeg nævnede, at jeg havde haabet, at den Tankegang, som herskede her i Tinget, da vi behandlede Loven om Børn, fødte udenfor Ægteskab, ogsaa havde hersket her nu. Jeg kan ikke sige, at jeg under Forhandlingerne i Dag i Grunden har haft Indtrykket af, at den samme Aand raader her nu. Jeg har heller ikke Indtrykket af, at det Haab, hvormed jeg saa hen til denne Forhandling, Haabet om, at dette Lovforslag snarlig maatte kunne blive Lov, er blevet styrket under Forhandlingerne i Dag. Thi naar det ærede 5te Medlem for 2den Kreds (Piper) som Ordfører for den store Højregruppe henviser til, at før der kan gøres noget i denne Sag, maa vi have skaffet finansiell Balance, naar det ærede Medlem for 7de Kreds (Rottbøll) vil have, at inden der bliver gjort noget ved denne Sag, skulle vi have taget hele vor humane Lovgivning op til Overvejelse, er jeg bange for, at de Hjem, hvor man nu med Længsel har set hen til, at nu vilde der komme en Lysning, nu vilde Samfundet give dem en Haandsrækning til det Arbejde, som Forsørgelsen af deres Børn var, kunne komme til at vente lovlig længe. Dette Lovforslag skal jo nu, kan jeg forstaa, henvises til et Udvalg. Jeg vil sige, at endskønt dette Lovforslag ikke i et og alt er, som vi kunde ønske det — vi ønskede, at Statens Bidrag skulde have andraget mindst Halvdelen af de Udgifter, der her paalægges det offentlige, det var det, det privat indbragte Forslag gik ud paa —, vilde vi dog have resigneret paa dette Omraade og kunnet gaa med til Forslaget. Jeg vil ogsaa sige med Hensyn til Bestemmelsen om Skønnet, at det private Forslag, der tilsikrede Enkerne det samme som Moderen udenfor Ægteskab, et fast Bidrag, i og for sig var mig mere tiltalende, og i alt Fald finder jeg det ikke rigtigt tiltalende, naar man i Bemærkningerne til Lovforslaget siger, at det Normalbidrag, der gives til Børn, fødte udenfor Ægteskab, bør angive Maksimum for, hvad der ydes Enkerne. Jeg kunde snarere have ønsket, at der i Lovforslaget, naar der blev fastsat Skøn, blev sat: dog ikke under det Normalbidrag, der ydes til Børn, fødte udenfor Ægteskab. Jeg finder